

POSUDEK OPONENTA NA DIPLOMOVOU PRÁCI (DP)

Jméno a příjmení autora diplomové práce: Mgr. Petra Gillar

Název diplomové práce: Rozhodčí řízení v České republice

Oponent diplomové práce: Prof. JUDr. Přemysl Raban, CSc.

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly 11 %.

	Hodnotící kritérium:	Splňuje:	Splňuje částečně:	Nesplňuje:
1.	Vhodnost struktury DP ve vztahu k zvolenému tématu a soulad zadání DP s jejím obsahem:	x		
<u>Zdůvodnění:</u> <p>Diplomantka si rozdělila zpracování jejího široce zadaného tématu shodně s řadou autorů, kteří již před ní toto téma mnohokrát zpracovali, vycházejí v podstatě z osnovy zákonné úpravy rozhodčího řízení.</p> <p>Autorka si sice vytkla jako cíl její práce „poskytnutí ucelené deskripce zásadních institutů rozhodčího řízení“ v ČR. Rámec diplomové práce však splnění takového široce vymezeného úkolu neumožňuje. Ve skutečnosti tak autorka zůstala jen u úvodní problematiky, zatím co vlastní úpravě rozhodčího řízení věnovala v kapitolách 7 a 8 již méně prostoru. Široké vymezení práce však neumožnilo ani ve stěžejních kapitolách práce jít do příliš velké hloubky a široké argumentace a omezuje se někdy na reprodukci obvyklých floskulí (např. kap. 3 – Teoretické koncepce)</p>				
2.	Přiměřenost použité metody zpracování:	x		
<u>Zdůvodnění:</u> <p>Autorka zvolila obvyklou kompilační metodu, používanou běžně v diplomových pracích na právnických fakultách. Jejimi zdroji byli především osvědčení autoři, jako např. Růžička, Bělohávek, Rozehnalová apod.</p> <p>Avizovanou komparační metodu se zahraničními právními úpravami však autorka využila jen v případě objektivní arbitrability (str. 22- 26) a to jen velmi stručně. Jistě by přispělo minimálně srovnání úpravy se všemi našimi sousedními státy, zvláště Německem, kde jsou vzájemné jak obchodní, tak i ostatní soukromoprávní vztahy nejčilejší.</p> <p>S ohledem na to, že předmětem práce měla být především (nebo jenom) vnitrostátní úprava lze to autorce prominout, nicméně by právě pro posouzení vhodnosti vnitrostátní úpravy prospěla i úvaha o tom, zdali je dobré, aby byla odlišná od jiných vnitrostátních úprav a dále posoudit význam Vzorového zákona UNCITRAL.</p>				

FAKULTA PRÁVNICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI
Katedra občanského práva

3.	Orientace v právní úpravě a úroveň práce s ní:	x		
Autorka se dobře orientuje v platné právní úpravě a využívá ji obvyklým očekávaným způsobem. Autorce je však nutno vytknout, že ve svém výkladu směšuje právní stav nastolený právním předpisem s Řádem rozhodčího soudu, který je jen obsahem ujednání v rozhodčí smlouvě. Tím je nedostatečně rozlišen režim rozhodčího řízení probíhajícího před RS při HK ČR a AKČR od rozhodčího řízení ad hoc, popřípadě před jiným rozhodčím soudem.				
4.	Využití domácí a zahraniční literatury a práce s ní:	x		
<u>Zdůvodnění:</u> Autorka využívá dostupnou literaturu, k tématu. Citace zahraniční literatury by prospěla.				
5.	Formální náležitosti DP (jazyková úroveň zpracování, odborná kvalita, členění a formální úprava textu, správnost citací, bibliografických odkazů v textu, seznam použité literatury, rozsah):	x		
<u>Zdůvodnění:</u> Autorka již absolvovala vysokoškolské vzdělání jiného oboru. Je to patrné na kulturní úrovni její práce a odborné obratnosti ve vyjadřování. Formální úprava textu odpovídá předepsaným požadavkům				
6.	Hodnocení závěrů a přínosnosti práce:	x		
<u>Zdůvodnění:</u> Autorka zvolila obligátní téma. V některých případech se pouští do vlastního hodnocení inspirovaného především novou judikaturou.				

Poznámky a náměty k diskuzi při obhajobě:

Na str. 1 autorka projevuje názor, že v České republice rozhodčí řízení „nabývá stále většího významu“. Dále však autorka neuvádí, z jakého jevu nabyla tohoto přesvědčení. Na jiném místě pak hovoří o „zneužívání rozhodčího řízení“ opět bez argumentace.

Na str. 4 autorka považuje za charakteristický rys „snadnou vymahatelnost rozhodčích nálezů“ (při korektuře jí zřejmě unikl nesprávný odkaz na kap. 9 – správně pravděpodobně 10). Ve zmíněné kapitole však žádné porovnání či jinou úvahu o tom, proč je rozhodčí nález snadněji vykonatelný než jiný exekuční titul autorka neuvedla. Naopak na str. 66 autorka

FAKULTA PRÁVNICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI
Katedra občanského práva

zmiňuje důvody, které provedení exekuce na základě pravomocného rozhodčího nálezu činí ještě komplikovanější než např. soudního rozsudku.

Na str. 18 a násl. autorka reprodukuje zdánlivě bezproblémovou úpravu objektivní arbitrability avšak v následujících komparačních pasážích však vznáší některé soudy, na něž při obecném pojednání nepoukázala. Např. na str. 23 hovoří o spornosti arbitrability nájemních sporů, totéž na str. 25, kde přiznává arbitrovatelnost ve směnečných sporech.

Na str. 34 nelze souhlasit s autorkou, že rozhodčí doložka „spory vzniklé mezi stranami z této smlouvy budou řešeny v rozhodčím řízení“ by byla „absolutně neplatná“, naopak v rozhodčí smlouvě nemusí být specifikován rozhodce ani způsob jeho ustavení.

Na str. 46 autorka zpracovala způsobilost být rozhodcem velmi stručně, postrádám úvahy o vyloučení rozhodce a další.

Na str. 54. a násl. postrádám úvahu (při příležitosti vymezení pojmu rozhodčího nálezu) o ev. neplatnosti či nicotnosti rozhodčího nálezu.

Na str. 64 a násl. argumentuje proti vykonatelnosti usnesení v rozhodčím řízení, v němž rozhodce rozhodl o povinnosti některé strany zaplatit jeho odměnu. Autorka využívá slovního výkladu znění § 40 odst. 1 písm. c) přiznávajícího vykonatelnost jen rozhodčím nálezům, převzatého z Bělohávka, který ovšem jeho názor publikoval ještě před citovaným judikátem, aniž by odůvodnění NS ČR, podřadícího usnesení rozhodce pod § 40 odst. 1 písm. g) nějak napadla. Spíše je však důležitější otázka, zda rozhodce může rozhodnout o tom, kolik a která strana je povinna zaplatit jemu jako odměnu ve vykonatelném rozhodnutí.

Na str. 68 a podobně i v předchozím textu autorka pléduje proti vyloučení spotřebitelských sporů z objektivní arbitrability. Zajímavá je její úvaha o tom, že rozhodčí řízení neposkytuje ochranu slabším stranám. Mohla by se vyjádřit z čeho tak soudí, resp. jak je zaručena ochrana slabších stran naproti tomu v občanském soudním řízení. Autorka také ve svých předchozích úvahách pochybuje o nestrannosti „arbitrážních center“, aniž by to nějak doložila argumentačně. Konečně by se autorka mohla zmínit, zdali je ve spotřebitelských sporech předpokládána nějaká forma ADR.

Předloženou DP k obhajobě:	doporučuji
Navrhuji klasifikaci DP:	výborně – velmi dobře dle průběhu obhajoby

V Plzni, dne 15. dubna 2023